

знáва сѧ, че ма Феýча Боги́на-та: защо кóйто ма
зýка, илѝ дрѹго áче ма повреждáва, Отниéдз не гò прїйма,
гò ненавижда: Но ты злѣ смърдýшъ и жýка и мрѣтка.

Таа Приказка наумáка: че хýтри-тѣ витíи (рýто-
) оўкори́зны-тѣ на свой-тѣ непрїáтели, съсъ ѹскѣство
соврѣшатъ въ похвалѣ.

Свиñá-та и Кѣчка-та. 69.

Свиñà и Кѣчка препиráли сѧ, коà была раждáла по добрѣ.
Кѣчка-та дѣмáла, че была раждáла най добрѣ Отз
ики-тѣ добы́тцы, кóйто живе́йтъ по сбѣху. А Свиñата
гвѣ́рала на токѣ, и рекла: Но кога дѣмашъ така, знай,
раждашъ и кѣченцата си слѣпы.

Приказка-та Свѧвлáка: че сїчки-тѣ работы не сѧ съ-
бѣтъ и похвалáватъ Отз скбро-то, но Отз съкършено-то.

Змї́я-та и Ракъ-а. 70.

Дна Змї́я живѣ́ала съ єдинъ Ракъ, защо то были на-
праклии дрѹжество помеждѣ си. Ракъ прбчес защо то си є-
бѣтъ на оўмѣ-а, поучава́лиз и нѣж да пременї себѣ Отз
ка́вството. А Змї́ята Отниéдз не сѧ покорáвала на дѣ-
ятѣ мѹ. А Ракъ-а иж извáрдилъ веди́ашъ като спа́ла, и
то иж хвана́лиз съсъ ѿпкѣ-тѣ си за шінжтѣ и иж сти-
талъ кблкото си м旤гла, оўбілъ иж. И понéже Змї́я-та
то оўмрѣла прострѣла сѧ была, тб҃и рекла: така трé-
каша и по преди да си пра́ка и прѣста, и не бы по-
радала нити токѣ наказанїе.

Поучáка Приказка-та: че кóйто приближáватъ при-
бѣ-тѣ прїáтели съ лжаквѣство, тѣи сáми себѣ повреждáватъ.

Овчáръ-а и Взлакъ-а. 71.

Днінъ Овчáръ намѣрилъ єдно мálко Езлачéнцѣ, и като го
зéлъ, хранилъ го вѣдно съ Кѣчета-та. Като порáснало,